

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudkyně Okresního soudu v Kladně Mgr. Ladislava Lužanová rozhodla v hlavním líčení konaném dne 19. června 2017 *t a k t o* :

Obžalovaný

Jiří K [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Rakovníku, zaměstnanec firmy [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], adresou pro doručování [REDACTED] u paní Renaty L [REDACTED],

j e v i n e n , ž e

dne 29. 5. 2016 kolem 03.18 hodin v Kladně v Tyršově ulici, poblíž obchodního domu Billa v podnapilém stavu vykřikoval opakovaně nacistický pozdrav „Sieg heil“ a zvedal přitom vzhůru napřaženou pravou ruku, přičemž je všeobecně známo, že tento pozdrav byl v minulosti v období druhé světové války užíván členy nacistických hnutí a v současné době ho užívají příslušníci neonacistického hnutí, které hlásá zášť proti rasově nebo národnostně odlišným skupinám osob, poté přistoupil ke kolemjdoucí skupince přibližně deseti osob a zcela bezdůvodně udeřil pěstí do obličeje Jana N [REDACTED], který utrpěl zlomeninu nosních kůstek bez posunutí úlomků, léčení si vyžádalo pracovní neschopnost do 1. 6. 2016, a udeřil do obličeje také Martinu V [REDACTED]u, která se pokusila obžalovanému bránit v dalším napadání poškozeného N [REDACTED].

a tohoto jednání se dopustil poté, co byl trestním příkazem Okresního soudu v Kladně sp. zn. 6 T 31/2007, který nabyt právní moci dnem 7. 4. 2007 odsouzen pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků, výkon trestu byl nařízen dne 16. 4. 2013,

t e d y *jednak* veřejně projevoval sympatie k hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka, nebo hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob,

jednak se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a spáchal tento čin opětovně.

T í m s p á c h a l

přečin projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku v souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 404 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **18 /osmnácti/ měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **30 /třiceti/ měsíců**.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 48 odst. 4 písm. h) trestního zákoníku se ukládá povinnost ve zkušební době podmíněného odsouzení zdržet se požívání alkoholických nápojů.

O d ů v o d n ě n í :

Důkazy provedeným v průběhu hlavního líčení, bylo prokázáno, že se obžalovaný Jiří K█████ dopustil jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný Jiří K█████ jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem uvedl, že byl v uvedenou dobu natolik opilý, že si naposledy pamatuje, jak odcházel z klubu Relax směrem ke gymnáziu, a poté, jak leží na zemi na parkovišti před Billou. Popřel, že by byl sympatizantem nacismu, není si vědom toho, že by užíval nacistický pozdrav nebo že by někoho napadl. Oholenou hlavu nosí jen kvůli tomu, že má málo vlasů. Ví jen, že byl zřejmě

napaden někým on sám, protože když se probral, ležel na zemi, nakláněl se nad ním nějaký člověk a pak přijela záchranka, která ho odvezla do nemocnice, kde byl tři dny na pozorování. Pokud se jednání, které je mu kladeno za vinu, skutečně stalo, zavinil to alkohol, neumí si to vysvětlit. Mrzí ho, co se stalo, žije řádně, pracuje, splácí své závazky a řádně se stará o rodinu. Poškozeným N[REDACTED] a V[REDACTED] se před soudem osobně omluvil. Předložil potvrzení o tom, že způsobenou škodu již dříve uhradil, a to poškozenému N[REDACTED] dne 28. 4. 2017 ve výši 5.000,- Kč, poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně dne 19. 1. 2017 ve výši 2.088,- Kč.

Z trestné činnosti je obžalovaný usvědčován především výpověďmi svědků Jana N[REDACTED] a Martiny V[REDACTED], kteří shodně uvedli, že poté, co odešli z klubu Poldofka, odkud odcházeli ve skupině dalších nejméně deseti osob a procházeli kolem gymnázia a parkoviště u prodejny Billa, viděli u panelových domů proti parkovišti muže, jak křičí Sieg heil a přitom, jak křičel, zvedal pravou ruku šikmo vzhůru. Pak se bezdůvodně vydal směrem k nim a bez jakékoli příčiny udeřil pěstí do obličeje Jana N[REDACTED], který po úderu upadl na zem. Svědek Jan N[REDACTED] dále uvedl, že si pak již na nic nepamatuje, probral se až v nemocnici. Svědkyně V[REDACTED] dodala, že když se pokusila Jana N[REDACTED] před dalším napadáním bránit, udeřil ji ten muž také do obličeje. Pro N[REDACTED] zavolala záchranou službu, která jej odvezla do nemocnice, ji tam rovněž odvezl k ošetření její známý Z[REDACTED]. Byla ošetřena, u oka měla modřinu. Svědek Pavel V[REDACTED], jehož výpověď byla v hlavním líčení se souhlasem stran čtena, jednání obžalovaného popsal ve shodě s výpověďmi svědků N[REDACTED] a V[REDACTED], a dále dodal, že muž chtěl pak napadnout ještě jeho, ale on mu uhnul a ten muž upadl na zem. Svědek pak z místa utekl směrem k hlavní třídě, aby se dalšímu konfliktu vyhnul.

Svědčce Barbora M[REDACTED] pak uvedla, že s kamarádkami také přecházela z baru Poldofka do centra Kladna na hlavní třídu, a zaslechla, jak někdo křičel z balkonu, že je potřeba někomu zavolat sanitku. Povšimly si, že na parkovišti u Billy ležel holohlavý potetovaný muž, a proto zavolala policii a záchranku.

Svědci Jiří B[REDACTED] a Jiří V[REDACTED], strážníci městské policie, potvrdili, že v uvedenou noc sloužili společně, přičemž byli voláni na parkoviště u Billy s tím, že zde došlo ke rvačce. Když se dostavili na místo, našli zde ležícího muže, obžalovaného, který byl jednak pod vlivem alkoholu, jednak byl otřesený, dezorientovaný jako po nějaké ráně. Vytěžili tři na místě přítomné osoby, které obžalovaného ošetřili a od nichž se dozvěděli, že na místě bylo 5 až 6 mladíků v tmavém oblečení s kapucí, kteří utekli. Se zraněným pak zůstali na místě do příjezdu sanitky.

Z lékařských zpráv Oblastní nemocnice Kladno bylo zjištěno, že svědkyně Martina V[REDACTED] utrpěla zhmoždění očního víčka a periokulární krajiny, svědek Jan N[REDACTED] pak utrpěl zlomeninu nosních kůstek bez posunu kostních úlomků s otokem měkkých tkání nosu. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství pak bylo zjištěno, že poranění odpovídá popsanému způsobu útoku, intenzita násilí, působícího na nos poškozeného, byla velká. Vzhledem k tomu, že nedošlo k dislokaci nosních kůstek, jednalo se o zranění, jehož léčení nevyžádalo dobu delší sedmi dnů.

Ze záznamu o výsledku dechové zkoušky provedené dne 29. 5. 2016 ve 04.25 hodin u obžalovaného Jiřího K. [REDAKCE], bylo zjištěno, že měl v dechu 1,69 % alkoholu.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí ani v době činu netrpěl duševní chorobou ani poruchou ve vlastním slova smyslu. Jeho intelekt je v pásmu průměru. Byla u něj zjištěna smíšená porucha osobnosti, která je dissociální, nezdrženlivá, emočně nevyvážená, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži a v opilosti. Znalec také zjistil u obžalovaného škodlivé užívání alkoholu bez závislosti, přičemž obžalovaný je schopen uvědomit si účinky alkoholu na své jednání a chování a je schopen odolat jeho požití. V době činu byl ve stavu opilosti středního stupně – podle zpětného propočtu se hladina alkoholu v jeho krvi pohybovala mezi 1,81 až 1,879 g/kg tělesné váhy, a pravděpodobně i v prostém afektu. Ty akcentovaly osobnostní rysy obžalovaného, zvýšily jeho aktivitu, sebevědomí, snížily jeho soudnost a vedly k ventilaci negativních emocí. Motiv činu vycházel z osobnostních rysů obžalovaného, jeho životního stylu a názorů, alkohol toto jen akcentoval. Znalec nenavrhl uložení léčebného ochranného opatření.

Když soud hodnotil shora rozvedené důkazy, a to jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy jsou ve vzájemném souladu a navzájem se doplňují. Jakkoli obžalovaný popírá, že se uvedeného jednání dopustil, resp. uvádí, že si na ně nepamatuje, a to s ohledem na množství požitého alkoholu, tak i s ohledem na poranění hlavy, které nám následně utrpěl, má soud spolehlivě a bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že se jej dopustil, neboť obžalovaného usvědčují shodné výpovědi svědků N. [REDAKCE], V. [REDAKCE] a V. [REDAKCE]. Tito shodně uvedli, že při procházení od gymnázia kolem parkoviště u Billy viděli obžalovaného, který opakovaně vykřikoval nacistický pozdrav Sieg heil a zvedal přitom vzhůru napřaženou pravou ruku. Tento pozdrav – jak vyjádřený slovy, tak gestem – byl v období druhé světové války užíván členy nacistických hnutí a v současné době je užívají příslušníci neonacistického hnutí, jak je všeobecně známo. Nacistické i neonacistické hnutí hlásá zášť proti rasové či národnostně odlišným skupinám, směřují k potlačení práv a svobod člověka a hlásají národnostní, rasovou, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob. Obžalovaný se tohoto jednání dopustil před více než dvěma osobami současně přítomnými, tedy veřejně ve smyslu ustanovení § 117 trestního zákoníku. Jeho jednání, tedy vykřikování nacistického pozdravu za přítomnosti nejméně tří dalších osob, přičemž měl současně šikmo vztyčenou pravici s otevřenou dlaní a napnutými prsty k nacistickému pozdravu, tzv. hajlování, . je třeba považovat za veřejný projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka ve smyslu ustanovení § 404 trestního zákoníku, neboť si obžalovaný byl vědom povahy a významu těchto symbolů a jejich používání některými existujícími hnutími zjevně navazujícími např. na nacismus (srov. stanovisko pod č. 11/2007 Sb. rozh. tr.). Svým jednáním tak naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku, a soud jej tímto přečinem uznal vinným.

Provedenými důkazy bylo také bez jakýchkoli pochybností a spolehlivě prokázáno, že obžalovaný se veřejně (ve smyslu ustanovení § 117 trestního zákoníku nejméně před dvěma osobami současně přítomnými) a na veřejné komunikaci, tedy místě veřejnosti přístupném,

dopustil výtržnosti, tím, že napadl poškozeného Jana N. úderem pěstí do obličeje. Výtržností se totiž rozumí jednání, které závažným způsobem, hrubě, narušuje veřejný klid a pořádek, zpravidla jde o fyzické násilí, které je namířeno proti jiné osobě. V daném případě bylo zjištěno ze znaleckého posudku z oboru soudního lékařství, že obžalovaný užil násilí velké intenzity, což také vedlo ke vzniku poranění, jež utrpěl poškozený N. Soud také při posuzování tohoto činu uvážil krom intenzity útoku a jeho průběhu, skutečnost, že šlo o naprosto nevyprovokovaný, bezdůvodný a zcela nečekaný útok na poškozeného N. ze strany obžalovaného K. Obžalovaný spáchal takový čin opětovně, jak bylo zjištěno z trestního příkazu Okresního soudu v Kladně ze dne 19. 3. 2007, č. j. 6T 31/2007-69, který nabyl právní moci dne 7. 4. 2007, neboť tímto rozhodnutím byl obžalovaný Jiří K. odsouzen pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků, přičemž usnesením téhož soudu ze dne 3. 9. 2009, č. j. 6 T 31/2007-132, které nabylo právní moci dne 24. 10. 2009, bylo rozhodnuto o tom, že se obžalovaný K. neosvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení a uložený trest odnětí svobody vykoná, a to ve věznici s dozorem. Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 3. 6. 2011, sp. zn. 2 PP 48/2011, byl obžalovaný Jiří K. z tohoto trestu a také z trestů uložených mu rozhodnutím Okresního soudu v Kladně sp. zn. 3T 24/2005 a Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 16 T 24/2010, podmíněně propuštěn na zkušební dobu v trvání 4 roků. Usnesením téhož soudu ze dne 21. 3. 2013, č. j. 2 PP 48/2011-78, které nabylo právní moci dne 16. 4. 2013, bylo pak rozhodnuto, že zbytek trestu, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn, vykoná. Svým jednáním tak obžalovaný současně naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, a soud jej uznal vinným i tímto přečinem.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem obžalovaného dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v tom, že porušil zájem společnosti na dodržování základních práv a svobod člověka a na ochraně občanů před jakoukoli diskriminací tím, že na místě veřejnosti přístupném užíval nacistického pozdravu, který je obecně považován za projevení sympatií k neonacistickému hnutí, a že bezdůvodně fyzicky napadl a zranil jinou osobu, přičemž se tohoto jednání dopustil, přestože byl pro obdobné jednání již odsouzen a uložený, původně podmíněný trest odnětí svobody, vykonal ve věznici s dozorem. V neprospěch obžalovaného je nutno přihlédnout k tomu, že čin spáchal z národnostní, rasové, etnické, náboženské, třídní či jiné podobné nenávisti, že k napadení poškozeného Novotného z jeho strany došlo bezdůvodně, zákeřně, nečekaně a že šlo o nevyprovokovaný útok, a v neposlední řadě k tomu, že svým jednáním obžalovaný K. spáchal více trestných činů a že již byl pro trestný čin odsouzen. Jako k polehčující okolnosti pak soud přihlédl k tomu, že obžalovaný svého jednání upřímně litoval, poškozeným se omluvil a dobrovolně nahradil způsobenou škodu.

K osobě obžalovaného pak bylo zjištěno, že svobodný, bezdětný. Je vyučen zedníkem., v současné době pracuje jako skladník s příjmem kolem 19.000 Kč měsíčně, je nemajetný. V místě bydliště byl v období let 2005 až 2012 pětkrát potrestán uložením pokuty pro přestupky proti majetku a proti občanskému soužití. Ani před soudem není nováčkem, odsouzen byl doposud 4x pro různorodou trestnou činnost. Naposledy byl obžalovaný K. [REDACTED] odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 28. 8. 2012, č. j. 26 T 168/2012-126, který nabyl právní moci dne 16. 10. 2012, pro pokus přečinu krádeže podle §§ 21 odst. 1, 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 32 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a k trestu propadnutí věci. V průběhu výkonu trestu byl přerazen do věznice s dozorem a následně byl usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 9. 7. 2014, sp. zn. 1 PP 19/2014, podmíněně propuštěn na zkušební dobu v trvání 3 roků a nad obžalovaným byl stanoven dohled. Ze zprávy střediska Probační a mediační služby (dále jen PMS) v Kladně pak bylo zjištěno, že spolupráce s obžalovaným probíhá od 4. 9. 2014, po celou dobu velmi dobře spolupracuje. K trvalému pobytu je obžalovaný hlášen u svých rodičů, kde i převážně bydlel, v poslední době se zdržuje u své přítelkyně, která pečuje o své dvě děti. Vztah je perspektivní, plánují společnou budoucnost. Vztahy s rodiči i s bratrem má obžalovaný dobré, vzájemně si pomáhají. Obžalovaný má dluhy, které řeší pomocí dluhového poradenství. Dosavadní výkon dohledu lze hodnotit jako vyhovující, obžalovaný se na konzultace řádně dostavuje a předkládá požadované doklady. Skutečnost, že je proti němu vedené další trestní stíhání, na středisku PMS oznámil a popsal, k čemu z jeho pohledu došlo. Toto trestní stíhání je jediným negativním faktorem v dosavadním průběhu dohledu, který obžalovaný řádně plní.

Když soud zhodnotil shora rozvedené skutečnosti a všechny okolnosti případu, včetně té, že se obžalovaný dopustil nyní projednávaného jednání ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, přičemž vzal v úvahu nejen skutečnost, že nyní se dopustil trestné činnosti zcela jiného charakteru, jakož i způsob provedení činu samotného, ale také postoj obžalovaného k tomuto činu, a jeho chování od posledního propuštění z výkonu trestu i po činu samotném, stejně tak k době více než roku, která od spáchání činu uplynula, dospěl k závěru, že lze dát ještě obžalovanému šanci, aby prokázal, že jeho snaha vést řádný život je opravdová, a to uložením výchovného trestu, nespojeného s bezprostředním omezením jeho osobní svobody. Jako takový soud zvolil podmíněný trest odnětí svobody. Ten ukládal jako úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je uložen za dva trestné činy. Soud jej vyměřil v trestní sazbě přísnějšího z nich, a to přečinu podle § 404 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody od šesti měsíců do tří let, a sice ještě pod polovinou této trestní sazby, tedy v trvání 18 měsíců. Výkon uloženého trestu pak soud podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 30 měsíců, což je také lehce pod polovinou zákonného rozpětí stanoveného v § 82 odst. 1 trestního zákona, když takový trest lze odložit na dobu od jednoho roku do pěti let. V průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení musí obžalovaný svým nadále řádným životem prokázat, že se napravil a že výkon uloženého trestu není třeba. Protože vliv na spáchání jeho činu měl požitý alkohol, soud obžalovanému uložil ve zkušební době podmíněného odsouzení povinnost zdržet se požívání alkoholických nápojů. Také nesplnění tohoto omezení může mít za následek přeměnu uloženého trestu.

O náhradě škody soud nerozhodoval, neboť obžalovaný doložil, že jak poškozenému Novotnému, tak České průmyslové zdravotní pojišťovně, způsobenou škodu uhradil.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

V Kladně, dne 19. června 2017

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kolandová